

Tjugonde söndagen under året 2023

Gud vill samla alla folk och göra dem till ett i Kristi kyrka. Redan hos profeten Jesaja får vi höra Guds röst: ”dem skall jag låta komma till mitt heliga berg... ty mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk” (Jes 56:7). Vi är alla kallade att möta Kristus i bönen och så fogas in i hans kyrka, som alltid är en bönens gemenskap. Berget är i Bibeln alltid själva platsen för människans möte med den levande Guden. Vi ser det både i det gamla och i det nya förbundet: Sinai, Horeb, Karmel Tabor etc. Det är ingen tillfällighet att Johannes av Korset i sin bok *Bestigningen av berget Karmel* beskriver bönens utveckling som en bergsbestigning av det berg som egentligen är Jesus själv. Mer och mer får vi växa in i bönens och livets vänskap med Jesus. Detta sker alltid i kyrkans gemenskap. Kyrkan är och förblir ett bönehus, en bönens skola, där vi kommer Jesus allt närmare och närmare. Alla folk är inbjudna till detta hus. Varje människa är kallad att få möta Jesus, att bli frälst av honom i den gemenskap som kyrkan utgör. Därför är det så viktigt att vi ber för kyrkans enhet, att vi alla blir ett i Kristus.

Varje människa är skapad av Gud till hans avbild. Han inbjuder henne till att leva sitt liv i hans närhet och vänskap. Kyrkan är den heliga miljö, det bönens hus, där vi får leva i Jesu närhet och vänskap. Det är en skola där vi steg för steg leds in i en allt djupare kärleksförening med Jesus, som där lär oss att be Fader Vår. Han öppnar vägen till mötet med Fadern. I Sonen blir vi också söner och döttrar till Fadern. Vi får ta emot barnskapets anda och gåva. Gud kallar oss till sig och vill göra oss till ett i kyrkans gemenskap. ”Gud tar inte tillbaka sina gåvor och sin kallelse” (Rom 11:29). Hans famn står öppen för varje människa. Hans nåd och förlåtelse, hans barmhärtighet och kärlek står alltid till vårt förfogande. Det är därför han sänder sin Son till världen som tjänare, vår frälsnings tjänare. I sin heliga kyrka vill Jesus frälsa oss alla. Därför är det så viktigt att vi ber för kyrkans enhet, att vi alla blir ett i Kristus.

Gud vill nå fram till varje människa och frälsa henne genom sin Son och så infoga henne i kyrkans heliga gemenskap. Både onda och goda, judar och hedningar, människor av alla folk och grupperingar, ja, alla är kallade och efterlängtade i kyrkan. I sin predikan på Världsungdomsdagen i Lissabon inför mer än en miljon unga människor betonade påven Franciskus speciellt denna universella mission som är Kyrkans uppdrag, där alla är välkomna och hör hemma. *Todos, todos, todos* – upprepade han gång på gång. Gud vill inte utesluta någon. Kyrkan är vår heliga moder som vill ta emot alla, alla, alla. Därför är det så viktigt att vi ber för kyrkans enhet, att vi alla blir ett i Kristus.

I dagens evangelium möter vi en kananeisk kvinna, alltså en kvinna som inte hörde till Israels folk utan tillhörde ett hedniskt folk. Jesus betonar att han främst

har kommit för Israels folk: ”Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk” (Matt 15:24). Samtidigt blir hans djupt imponerad av denna hedniska kvinnas djupa tro och ödmjukhet, när hon ser på sig själv som en liten hund som nöjer sig med smulorna som faller ner från bordet. ”Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill” (Matt 15:28), säger han till henne och helar hennes sjuka dotter. Här ser vi tydligt att Jesus vill komma människor av alla folk till mötes och hela dem, helga dem, frälsa dem, förena dem till ett i sin kyrka. Därför är det så viktigt att vi ber för kyrkans enhet, att vi alla blir ett i Kristus.

Här kan vi också tänka på Jesu första under vid bröllopet i Kana, när han på Jungfru Marias bön förvandlar vatten till vin. Maria står som kvinna och moder vid hans sida. Vi ser på henne som kyrkans moder som ständigt ber för oss och vill hjälpa oss att växa i tro, hopp och kärlek. Det är hon som ger kyrkan dess moderliga ansikte och sprider den atmosfär av godhet, omsorg och ömhet, som gör att kyrkan blir ett hem för alla människor. Ingen får uteslutas från denna gemenskap. Ingen får avskrivas. Varje människa kan omvända sig och bära frukt i det heliga folk som kyrkan är. Var och en av oss kan växa genom Andens liv djupt inom oss, så att vi mer och mer blir likgestaltade med Jesus och kan tas i hans tjänst. Vi är alla genom dopet lemmar i hans mystiska kropp. Vi har alla fått en uppgift, en unik kallelse i kyrkan. Vi är alla levande stenar, levande lemmar. Det är ett av livets största glädjeämnen när det verkligen går upp för oss att vi har fått en personlig kallelse från Herren att bygga upp kyrkans gemenskap. Den heliga Thérèse av Jesusbarnet kände sig kallad att leva i kyrkans hjärta, där hon kunde göra allt för att glädja Jesu heliga hjärta. Vi kan alla på ett eller annat sätt bistå Jesus genom vår uppgift och kallelse i kyrkan. Därför är det så viktigt att vi ber för kyrkans enhet, att vi alla blir ett i Kristus.

”Tänd din kärleks eld i våra hjärtan, så att vi älskar dig i allt och mer än allt”, så bad vi i mässans kollektbön. Det är just denna bön som kyrkan vill hjälpa oss att be. Vi behöver den helige Andes eld som sätter vårt hjärta i brand, i kärlekens brand. Då kan vi ständigt leva djupt förenade med Jesus och visa honom vår kärlek genom allt vad vi gör, genom allt vad vi tänker, genom allt vad vi lider av och genom allt vad vi gläder oss åt. Själva livet blir ett liv som vi delar med Jesus. Ingenting är bara mitt eget. Allt delar jag med honom. Allt för mig närmare honom. Allt blir förvandlat och uppfyllt av Jesus. Mina relationer med de andra är alltid präglade av Jesus. Jag ser på dem så som Jesus ser på dem. Min blick blir en Jesus-blick. Mitt hjärta slår i takt med Jesu heliga hjärta. Jag kan förmedla hans kärlek till varje människa jag möter. Jag känner igen något av honom i varje människa på min väg genom livet. Så byggs gemenskapen i kyrkan upp till en Jesus-gemenskap. Vi blir mer och mer till ett i Kristus och i hans heliga kyrka.

